

Embolic de botigues i clients

L'escriptor i llibreter de Sevilla Fran Nuño (1973) presenta un curiós text infantil, *A la botiga no hi ha qui s'entenga*, una història urbana, amb tints surrealistes –adreçada a xiquets de sis anys o més– que dialoga amb les suggeridores il·lustracions de Sergio Membrillas.

Un dia qualsevol, de sobte, una dona demana caragols a la farmàcia: «No senyora, jo no venc caragols. Açò no és una ferreteria», respon pacient el farma-

cèutic. Allò que pareixia un cas aïllat, una confusió individual i momentània, es transforma en un fet col·lectiu i generalitzat: «aquell dia, en aquella petita

A LA BOTIGA NO HI HA QUI S'ENTENGA

FRAN NUÑO

IL·LUSTRACIONS DE SERGIO MEMBRILLAS

COL·LECCIÓ «EL TRICICLE», 47

24 PÀGINES / 978-84-8131-915-6 / 5 EUROS

TÀNDEM EDICIONS, VALÈNCIA, 2011

ciutat d'un país mitjà, misteriosament, semblava que tots menys els comerciants eren persones molt despistades».

Efectivament, un client demana fil i botons al llibreter —«si de cas, li puc vendre un manual per aprendre a cosir», contesta l'home—; un altre vol comprar un paraguai a la botiga d'ultramarins. El carnisser, l'amo d'una tenda de mobles, el quiosquer, l'encarregada de la tenda d'electrodomèstics, fins i tot les caixeres del supermercat es miraven sorpresos i un poc amoïnats perquè no podien explicar-se què els havia agafat als seus veïns —en part també perquè aquell dia cap botiguer no aconseguí vendre absolutament res, «per això, totes les caixes registradores de la ciutat macaren la mateixa xifra: zero».

Fran Nuño ha escrit una història de resonàncies surrealistes en què la quotidianitat de la vida urbana d'una xicoteta localitat es veu trencada de sobte, durant tot un dia, sense un motiu aparent; a l'endemà, també sense cap explicació, es restaura l'ordre i la normalitat a la vila. Tot i l'efecte d'estranyesa que provoca desconèixer-ne les causes, és un encert que l'autor no haja assajat cap explicació lògica —més o menys fantasmiosa— a un fenomen inexplicable: l'import

tant és la impressió que provoca en el lector aquest seguit de despropòsits —una alteració social relativament poc

greu, atès que només dura vint-i-quatre hores— i la ironia i la delicadesa amb què la història és narrada.

Tan rellevants com el text escrit són els dibuixos de Sergio Membrillas (València, 1982): blaus, verds, ocres i grisos predominen en aquestes pàgines on la història es pot resseguir perfectament observant les imatges. Són il·lustracions que, d'alguna manera —potser pels colors degradats cap al gris o el blanc— tenen un aire oníric que s'avé amb el comportament estrany i misteriós dels personatges. També acord amb el desenllaç —la tornada a la normalitat— i en contrast amb les anteriors, l'última escena guanya en diversitat de tons i en saturació. Imatges i text dialoguen, doncs, sense contradiccions i sense redundàncies en aquest acurat àlbum il·lustrat. Un volum per a lectors de sis anys que es pot trobar en edició flexible —a un preu assequible a qualsevol butxaca— i en tapa dura, així com en valencià i en castellà.

□ Arantxa Bea
Lletres Valencianes, n° 30

Passatgers al tren!

L'especial encant que guarden els viatges en tren l'han convertit en protagonista en multituds d'històries. Com aquesta que ens narra l'escriptora Fina Casallerrey, qui ha volgut contar-nos la peculiar aventura que Íria i el seu germà bessó, Lino, viuran al tren Xocolate.

MALSON AL TREN XOCOLATE

FINA CASALDERREY

IL·LUSTRACIONS DE MIQUEL NOLLA

TRADUCCIÓ DE XAVIER MINGUEZ

COL·LECCIÓ «EL MICALET GALÀCTIC», 162

110 PÀGINES / 978-84-9824-813-5 / 8,50 EUROS

EDICIONS BROMERA, ALZIRA, 2011

Testimoni directe de mítiques històries d'amor, ha vist assassinats, ha viscut grans intrigues, aventures... El tren ha estat per mèrits propis un dels mitjans de transport més utilitzats pels escriptors per emmarcar les seues històries. Aquest fet no ha passat desapercebut per a l'escriptora galega Fina Casallerrey qui ha volgut narrar una inesperada i intrigant aventura a través dels seus protagonistes.

Els bessons Íria i Lino estan emocionats perquè faran per primera vegada un viatge sols al tren Xocolate (que ells anomenen així pel seu color marró). El seu iaio Manuel que va ser revisor de tren els havia contat moltes històries de gent sorprenent que s'havia trobat mentre demanava els bitllets. Una d'elles la iaia: des del dia que li va demanar el bitllet van començar el viatge de la vida junts. El iaio que té un don per a endevinar el futur, comenta preocupat que no li agra-

da com brama el tren, com queixant-se. Per això, li demana al revisor Anselmo que cuide dels seus néts. Anselmo fent cas de la petició de Manuel, posa els besons en un compartiment al costat d'un ancià cec molt seriós, inquietant, amb una llarga barba blanca que fins i tot li tapa la boca, mastegant xiclet de menta. Les seues mans són molt primes, amb l'ungla del dit menut de color violeta, quasi negra. Viatja acompanyat d'un gos i d'un ocell. Durant el trajecte Íria i Lino descobreixen a la resta de passatgers dormint en els compartiments amb postures molt rares com si estigueren tots hipnotitzats, i és que alguna cosa molt estranya ocorre en el tren... Així, un ocell amb males puces però no tantes com en té el gos, un entrepà de rates vives, un malvat pirata, un estrany robotari a càrrec d'un lladre camaleònic... Una aventura plena d'emocions és la que els espera a Íria i Lino en el seu viatge al tren Xocolate.

Malson al tren Xocolate pertany a la col·lecció «El Micalet Galàctic» de la sèrie crema que va dirigida a xiquetes i xiquets a partir de nou anys. Una de les claus que assegura l'èxit de les novel·les per a infants és el lligam que existeix entre la narració i la il·lustració. En aquest cas, destacar el paper de l'il·lustrador Miquel Nolla qui ha estat l'encar-

regat de donar vida a aquesta història. Ja que els dibuixos de Nolla intenten traçar els xicotets detalls de la narració, un gest, una mirada, una reacció... Que són els vertaders protagonistes de l'escena narrada. Miquel Nolla ha il·lustrat també en Edicions Bromera el llibre *Hansel i Gretel i altres contes populars*.

Pel que fa a l'autora, Fina Casalderrey és una de les escriptores galegues més reconegudes. Ha publicat més d'una vintena de llibres per a infants i joves, pels quals ha rebut guardons importants, com el Premio Nacional de Literatura Infantil y Juvenil. En Edicions Bromera ha publicat, entre altres títols, *Mutacions genètiques* o *Dues llàgrimes per Màquina*.

□ Andrea R. Lluch
Lletres Valencianes, n° 30

Detectius d'ultratomba

L'esperit de Jacques, un soldat mort a la Primera Guerra Mundial, apareix per demanar ajuda: necessita conèixer el contingut de la carta que se la seua estimada li va enviar just quan ell va morir. Quatre joves intrèpides es posen en marxa per trobar-la. La carta esta més prop del que es poden imaginar.

EL FRANCESET

JAUME MIQUEL

IL·LUSTRACIONS DE ROSER MIQUEL

192 PÀGINES / 978-84-92763-52-8 / 10 EUROS

EDICIONS 96, LA POBLA LLARGA, 2011

Què faries de sobte a l'engegar l'ordinador trobares l'esperit d'un soldat mort a la Primera Guerra Mundial? Ací arranca la història de la protagonista d'aquest llibre, Guillermina, una jove a la que últimament li persegueix la mala sort.

Just abans d'anar-se'n d'acampada amb la seua colla, una caiguda fa que tinga que quedar-se a cada amb el peu en alt. Però el que es presentava com un cap de setmana d'allò més avorrit esdevé l'inici d'una gran aventura.

L'esperit de Jacques, un soldat mort a França el 1918, li apareix de sobte al engegar l'ordinador per demanar-li ajuda. Abans de morir va declarar el seu amor a una jove dona de l'Empordà, Mercè. Ho va fer amb una romàntica carta a la que li adjuntava una medalla aconseguida per mèrits bèl·lics. Però Jacques va morir abans de que li arribara la resposta de la seua estimada.

Ara, perquè el seu esperit descanse en pau després de tants anys, necessita saber on para la carta que Mercè li va enviar en resposta a la seua.

Ací s'inicia l'aventura de la nostra protagonista que, junt amb les seues inseparables amigues Mar, Marina i Tina, inicien una enginyosa i divertida investigació per buscar la carta d'amor de la Mercè. El periple d'aquestes joves –que tenen el centre d'operacions a casa Guillermina on aquesta guarda repòs després del bac– les porta a investigar per cementeris i pobles de la rodalies en busca de qualsevol indici d'aquella dona.

Però la casualitat entra en escena. En mig de la història d'amor de la nostra protagonista amb un jove tímid i retret, l'Arnau, es creua l'aventura d'aquells joves de la Primera Guerra Mundial. Les nostres protagonistes prompte comprendran que els lligams entre Jacques i Mercè i elles són més estrets del que es poden imaginar i que el rastre a seguir està més prop del que es pensaven.

Les joves, després una vertiginosa investigació, donen amb la carta d'amor de la Mercè. A un cementeri de Paris i en mig de milers de cartes escrites als soldats morts en la contesa, es troba l'escrit de la Mercè, just a l'ossari on des-

cansa, entre altres, el cos del nostre soldat. Quan la carta arribà Jacques ja estava mort, però el seu company de trinxera li la portà al cementeri perquè fóra amb ell per sempre.

Al voltant de l'ordinador li mostren la carta a Jacques, i també la medalla que aquell estiu del 1918 li va enviar com a mostra del seu amor. En llegir-la tots s'adonen que aquella història entre ells dos hagués tingut un final ben distint de no creuar-se per mig aquella fatídica guerra. L'esperit de Jacques podrà descansar ja en pau.

□ *Berta Rodrigo Mateu*
Letres Valencianes, n° 30

De Mèxic a València

La relació d'una nena mexicana amb la seua àvia –amb la que viu des que sa mare va emigrar a València– és el fil conductor d'aquesta història on es posa de manifest la importància dels arrels culturals i dels lligams afectius.

IAIA, VINE AMB MI!

MERCÈ VIANA

IL·LUSTRACIONS DE CRISTINA DURÁN

COL·LECCIÓ «LA BICICLETA GROGA», 32

104 PÀGINES / 978-84-8131-907-1 / 6,50 EUROS

TÀNDEM EDICIONS, VALÈNCIA, 2011

Iaia, vine amb mi! és la història d'una família de dones separada per un oceà immens. Com tantes i tantes històries reals de dones immigrants que viuen avui en dia al nostre país, la Aztlan, una dona maia, ha d'emigrar a Espanya sense la seua filleta –la Izel–, a qui deixa al càrrec de sa mare, una avia entregada i dolça amb qui la xiqueta té una relació molt especial. El conflicte arriba quan la mare, després d'uns anys a Espanya, torna per emportar-se la filla i l'àvia amb ella. Yaretzi, una velleta maia, molt arrelada al seu poble i a les seues tradicions, ha de prendre una important decisió: entre l'angúnia d'abandonar el seu poble i la felicitat de poder viure amb la seua filla i la seua neta, però a un altre país. Finalment, i amb l'ajuda de la reflexió, de la seua intuïció i dels seus deus i deesses maies, la iaia prendrà la decisió més encertada.

Molts de nosaltres hem sentit aquestes històries de separació entre mares i fills que el fenomen de la immigració ha provocat. Mares que no poden portar els seus fills i filles amb elles al nostre país i els han de deixar amb oncles, avis... Situacions que ens semblen esgarrioses però que són molt freqüents. Així, l'autora pren com a punt de partida la temàtica de la immigració i les conseqüències afectives que se'n deriven d'aquestes si-

tuacions familiars tan doloroses. Però el que de veritat transmet el text de Mercè Viana és la importància de les relacions familiars i de l'afecte per créixer com a persones, la fidelitat a un mateix i a les nostres tradicions i cultures, el poder i la força de l'estima... Es tracta, doncs, d'un llibre que transmet aquesta força i a més a més, ens delecta amb petites històries i llegendes que giren al voltant de la cultura maia, a la qual pertanyen les nostres tres protagonistes, i que ens fan conèixer una mica més a un poble de tradició mil·lenària. És, a més a més, un llibre molt adient per als joves lectors –a partir dels vuit anys– als qui va adreçat ja que dona l'oportunitat de reflexionar al voltant de les difícils situacions familiars que viu la població immigrant al nostre país i ens endinsa en altres cultures, en aquest cas la mexicana i més concretament la Maia.

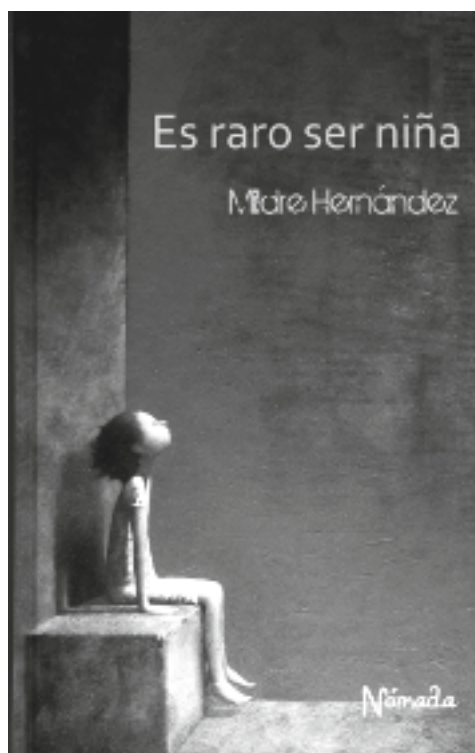
Mercè Viana és escriptora i pedagoga. Ha escrit nombrosos llibres dirigits als més menuts. Aquest últim títol l'acompanya amb les il·lustracions de Cristina Durán. La il·lustradora retrata als seus magnífics dibuixos a les tres protagonistes i el seu entorn i d'aquesta manera ens endinsa un poc més en el relat i ens fa imaginar els personatges amb claredat.

□ Sònia Martínez Icardo
Letres Valencianes, n° 30

«Cuasi siempre me salgo con la mía»

La colección «Nómada» de Legua editorial publica un nuevo título de la escritora cubana Mildre Hernández (Sancti Spiritus, Cuba, 1972). Se trata de la novela corta *Es raro ser niña*, dirigida a un público adolescente pero que puede interesar a otro tipo de lectores.

ES RARO SER NIÑA

MILDRE HERNÁNDEZ

COL·LECCIÓ «NÓMADA»

98 PÁGINES / 978-84-938841-4-7 / 9 EUROS

LEGUA EDITORIAL, VALÈNCIA, 2011

Mildre Hernández tiene una dilatada carrera literaria y ha recibido por su trabajo numerosos premios entre los que destacan el Elisendo Diego, Pinos Nuevos y Abril. En su doble condición de narradora y poeta ha publicado numerosas obras entre las que destacan los poemarios *Vuela una sombra*, *Noticias de brujas*, *Cartas celestes* y *Días de Hechizo* y las obras de narrativa *Memorias de un sombrero*, *Recetas de cocina de una gallina* y *En el otro espejo*. En esta editorial, y en esta misma colección, ha publicado otra de sus obras de narrativa *Diario de una vaca* también dirigida a un público adolescente.

Es raro ser niña nos cuenta la vida de Cuasita, Cuasi para sus amigos, una adolescente diferente, simpática, ocu- rrente y habladora con un excelente sentido del humor. Le gusta el fútbol, su novio Alexander, la calabaza china, las pelotas y el boxeo, sobre todo esto

último y a él recurre en numerosas ocasiones. Un día su madre Alma Blanco decide que para superar sus traumas y reconciliarse con la «Vida» debe visitar a un psicólogo. Ella no entiende su decisión ya que realmente es su madre y no ella la que tiene algunos problemas por resolver. A partir de esta visita nos desgranará su «Vida» pero sobre todo la de su madre, los motivos que la llevaron a separarse de su padre, las convicciones sociales que encorsetan a las personas hacia un destino que no han elegido y un sin fin de temas que le afectan en su vida cotidiana y a los que ella intenta dar una explicación utilizando un agudo y práctico sentido del humor.

Cuasi para explicar al lector las cosas que le afectan recurre a los símiles y las metáforas, y por ello, en algunas ocasiones, el libro puede parecer un pequeño y condensado manual de autoayuda para adolescentes que desgrana sentimientos respecto a la vida y al entorno que rodea a la protagonista.

La relación que mantiene con su madre y su bienestar es una de sus máximas preocupaciones y el principal motivo de sus reflexiones que afronta con una extraordinaria madurez que sorprende si tenemos en cuenta la edad de la protagonista.

Cuasi además tiene una maestra con la que comparte sus reflexiones y algunos amigos del colegio Danyer, Rexona Juan Carlos y Alexandre. Con ellos decide fundar la ONPAF, siglas que corresponden a Organización de niños por la paz familiar, en un intento de resolver algunos problemas que se convierten en generales y que en demasiadas ocasiones tienen que afrontar los niños y niñas de esas edades.

Un obra curiosa y diferente que a veces hace dudar si es demasiado «profunda» para el público al que va dirigido ya que posee un sentido de la ironía en ocasiones un tanto complicado de entender, aunque siempre es sorprendente lo maduros que pueden llegar a ser los adolescentes.

□ *Gema Juan Ortells*
Lletres Valencianes, nº 30

Un elogi als contes

Carles Cano torna a encertar amb un relat en el que aprofita un fet puntual, l'aparició misteriosa d'una màquina, per a fer vore la importància dels contes, d'alimentar la imaginació i de la transmissió oral. Amb la seua narració aconseguix crear expectació i destacar entre línies els valors de les relacions socials de proximitat, de la vida rural i de poble.

LA MÁQUINA DE LOS CUENTOS

CARLES CANO

IL·LUSTRACIONS DE PACO GIMÉNEZ

COL·LECCIÓ «CALCETÍN», 63

---

78 PÀGINES / 978-84-9845-316-4 / 7,50 EUROS

ALGAR EDITORIAL, ALZIRA, 2011

En un poble tranquil, on no arriben les onades de turistes, on no hi ha sobresalts ni massa sorpreses, un bon dia apareix enmig de la plaça del poble el que sembla ser una màquina. Després de les primeres impressions i de que tot el poble espigole al voltant d'aquell artefacte a veure si aconseguix esbrinar què és això, aclareixen que es tracta d'una màquina de fer contes. Quina sorpresa! Eixe és el punt de partida que dona a Carles Cano l'oportunitat de triar diferents personatges singulars del poble i de les rodalies i introduir cinc contes originals en un sol conte. El primer està dedicat a un pintor del poble que tothom coneix i que no aconseguix acabar mai els encàrrecs a temps. El segon contra la història d'un xiquet que té el somni més bonic del món i en despertar tracta de trobar-lo. El tercer és un conte sobre la força de l'amor, un elefant enamorat i una trapezista. El quart és una història sobre la il·lusió d'un poble en un projecte comú i de com eixa il·lusió fa possible el projecte més difícil. I el quint és una versió singular del clàssic conte de *Los tres cerditos* però localitzada a les comarques alacantines. L'autor fa amb els cinc contes i sobre tot amb la història que els lliga a tots cinc, un elogi als contes, al món de la imaginació i la cultura de la transmissió oral.

Destaca i reforça els valors de contar i escoltar històries en comunitat, de compartir la cultura i els coneixements. Cada conte té a veure amb un personatge diferent que es dirigeix a la màquina. Però no tots tindran conte. La màquina tria qui considera més oportú.

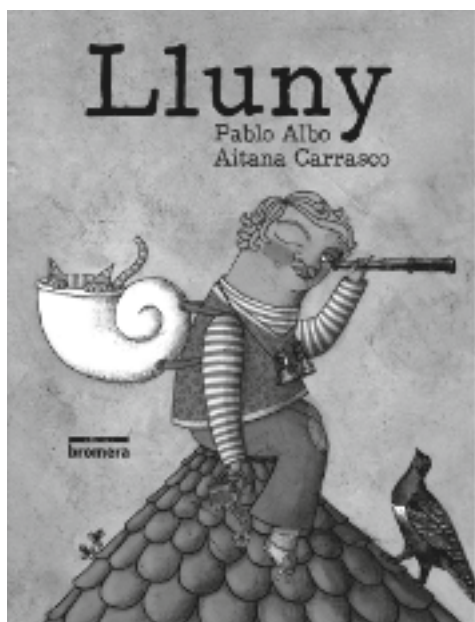
Cano es dirigeix als lectors amb una interlocució de tu a tu, amb expressions i referències a l'actualitat com si es dirigira a adults, un llenguatge gens edulcorat com de vegades podem trobar als contes que rebaixen la riquesa narrativa en dirigir-se a un lector de curta edat. És una llàstima que a la contraportada no s'haja inclòs junt al curriculum de l'autor dels textos una referència igual a l'autor de les il·lustracions, el reconegut i premiat Paco Giménez, les il·lustracions del qual donen conte, en blanc i negre, de les diferents històries.

□ Anna Gimeno
Lletres Valencianes, n° 30

Cerca de lo esencial

Pablo Albo reinterpreta con *Lluny* una manera tradicional de contar que se remonta a los tiempos de la oralidad: los relatos e historias de quienes buscan algo y en los que una etapa les lleva a otra, hasta que descubren algo esencial, a veces, ubicado en el origen.

LLUNY

PABLO ALBO

IL·LUSTRACIONS D'AITANA CARRASCO

COL·LECCIÓ «ÀLBUMS IL·LUSTRATS»

32 PÀGINES / 978-84-9824-877-7 / 14,95 EUROS

EDICIONS BROMERA, ALZIRA, 2011

Y un cierto aire de placer se siente al final de la lectura de un libro que, lejos de su apariencia y formato, es un libro que no tiene edades, por más que nos empeñemos en poner etiquetas.

No es su temática, la pérdida de un ser querido (justificación argumental para reflexionar sencillamente sobre la vida y su recorrido), lo que transmite esa sensación, sino el hecho de encontrarnos con literatura.

¿Cómo definir un buen libro? Existen cientos y cientos de citas pero, entre ellas, una que no fue escrita *ex profeso*: *–Toma –dijo– es para ti.*

Jacques recibió un libro forrado con papel de estraza y sin nada escrito en la cubierta. Aun antes de abrirlo supo que era Les Croix de bois, el mismo ejemplar que el señor Bernard les leía en clase.

–No, no –dijo– es... –Quiso decir «Es demasiado bello». No encontraba las palabras.

El señor Bernard meneó su vieja cabeza.

–*El último día lloraste, ¿te acuerdas? Desde ese día, el libro es tuyo.*

Y se volvió para esconder sus ojos súbitamente enrojecidos.

Así recreaba Albert Camus el regalo que su viejo maestro, el Sr. Germain, le hizo: el libro que leía en clase y que tanto amaba en sus días escolares.

Un buen libro puede ser ese conjunto de palabras e imágenes, en acertada mezcla, donde el autor ha dejado suficientes espacios libres para que nuestra capacidad los cubra con ciertas hipótesis. Y la sabiduría de quien lo ilustra consiste en no intentar rellenarlos necesariamente sino, a veces, todo lo contrario, provocarnos más incertidumbre. Albert, el protagonista de *Lluny* es obvio que quiere a su tía y no se cuestiona el salir a buscarla cuando en su casa le dicen que ella se ha ido muy lejos. Lejos... ¡qué palabra tan sugerente! Lejos... significa búsqueda, espacios y distancias, largas distancias. Y Albert busca allí donde los elementos pueden darle información.

Lluny pertenece a la denominada por su autor «trilogía de las despedidas y ausencias», junto con *Inés Azul* y *El último canto*.

Pablo Albo (Alicante, 1971) se define como cuentista, y como profesional de la narración oral extiende su creatividad y conocimiento a través de diferentes actividades: su propia página

web, un ejemplo de diseño e información que va más allá de lo meramente personal y profesional; actuaciones en vivo en diferentes espacios culturales; impartiendo cursos para ayudar a padres, docentes y a cuantas personas desean acercarse al mundo de la narración oral y escénica; escribiendo libros, muchos de ellos premiados a nivel nacional e internacional.

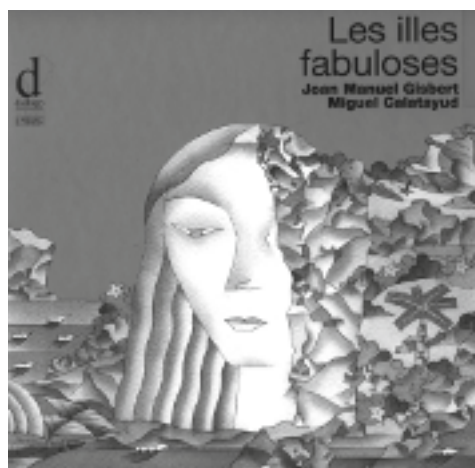
Tampoco los álbumes ilustrados son el único espacio artístico en el que Aitana Carrasco (Valencia, 1978) se mueve. Sus trabajos saltan a las paredes de galerías, a revistas y publicaciones tanto españolas como foráneas, especialmente mexicanas. Quizá algo tenga que ver en ello el haber ganado en 2005 el prestigioso premio de álbum ilustrado «A la orilla del viento» de la editorial FCE con *Ramona la mona*, una obra que ya mostraba su personalísima técnica y estilo que tanto nos recuerdan las ilustraciones de las culturas precolombinas. Esa impronta es perceptible en *Lluny*, donde es capaz de recrear un universo con tintes oníricos y donde aparecen sus también características imágenes de inspiración decimonónica.

Quizá un libro como éste mereciera una edición menos estándar y más cuidada. Entonces, habría sido un álbum ilustrado redondo.

□ Ana Isabel Caro
Lletres Valencianes, nº 30

Illes

Una nova entrega de la col·lecció «Llibres molt il·lustrats», ens apropa al ric univers que han aconseguit crear en aquest llibre Miguel Calatayud (Asp, Alacant, 1942) i Joan Francesc Gisbert (Barcelona, 1949). Junts ens descobreixen dotze illes a les que molts de nosaltres ens agradaria trobar ni que siga per admirar des de la distància.

LES ILLES FABULOSES

JOAN MANUEL GISBERT

IL·LUSTRACIONS DE MIGUEL CALATAYUD

COL·LECCIÓ «LLIBRES MOLT IL·LUSTRATS»

32 PÀGINES / 978-84-96976-61-0 / 14,50 EUROS

DIALOGO INFANTIL, VALÈNCIA, 2011

Miguel Calatayud és un il·lustrador, que al seu nombrosos premis nacionals i internacionals, va afegir l'any 2009 el premi Nacional d'Il·lustració pel conjunt de la seua obra. Una obra, extensa i variada que destaca especialment per la seua coherència i originalitat i que va poder ser admirada en l'exposició que el MUVIM li va dedicar l'any passat amb el títol «Miguel Calatayud / Il·lustracions 1970-2010». Un recorregut per la sala, va permetre a l'espectador admirar més de 400 obres originals: cartells, premsa, col·laboracions per a mitjans de comunicació, institucions, editorials i col·lectius socials. L'exposició va ser comissariada per Carlos Pérez i en el catàleg, un llibre excel·lentment publicat per l'editorial Kalandraka, va dir «...Miguel Calatayud descubrió no solo las infinitas aportaciones del arte de vanguardia, si-

no también la riqueza gráfica y literaria de los pliegos de cordel y de los grabados populares de los siglos XVIII y XIX. Así, en su obra se pueden detectar elementos procedentes del cubismo, del expresionismo y del surrealismo, junto a otros que remiten a la estética de las aleluyas, a las famosas estampas de Épinal, coloreadas a mano con acuarela, y a los grabados de Baltasar de Talamantes...».

L'autor del text d'aquestes illes fabuloses, de la qual també existeix una versió en castellà, és Joan Manuel Gisbert un destacat escriptor de literatura infantil i juvenil. Les seues obres han estat traduïdes a més de vint llengües i han obtingut un ampli reconeixement per part del públic i la crítica. Ha guanyat nombrosos i importants premis literaris com ara el Premi Lazarillo de creació literària l'any 1980, l'any 1984 el Premi Nacional de Literatura Infantil i Juvenil, el 1990 el premi Gran Angular i el 1990 i 2000 el premi Vaixell de Vapor, entre altres.

El tàndem format per l'ocasió per Gisbert-Calatayud ens descobreixen un univers particular on les illes, eixos llocs de terra ferma envoltades per una massa d'aigua, adquireixen múltiples formes amb traços fins però fermes que emmarquen belles figures i que amb el color estan en permanent moviment. Franca-

ment, s'ens presenta una difícil elecció si cal decidir-se entre l'illa dels caragols de mar gegant, l'illa del adéu de les balenes, l'illa dels quatre vents o l'illa de les sirenes dorments. A molts ens agradaria algun dia visitar-les portant com a guia de viatge aquest llibre i la ment oberta per descobrir on podem trobar aquests llocs que Calatayud ens descriu amb les imatges i Gisbert amb les paraules.

□ Artur Pardo
Lletres Valencianes, nº 30

L'Alzheimer explicat als infants

Em deien Simbad és una història exquisidament ben escrita sobre les relacions familiars en una casa amb un iaio que té Alzheimer. L'amor que es professen iaio i nét superarà les dificultats de la malaltia i totes les conseqüències que se'n deriven.

EM DEIEN SIMBAD

FRANCISCO CASTRO

IL·LUSTRACIONS DE XAN LÓPEZ DOMÍNGUEZ

TRADUCCIÓ DE ROSA SERRANO

COL·LECCIÓ «LA BICICLETA GROGA», 33

---

176 PÀGINES | 978-84-8131-936-1 | 8 | ?? EUROS

TÀNDEM EDICIONS, VALÈNCIA, 2010

L'avi de Paulo no és com els altres avis: li costa tant recordar el nom del nét que li diu Simbad. El iaio, que tampoc recorda massa el seu propi nom, es fa dir Capità, tot recordant la seua època de mariner. Però no tot són flors i violes a casa; el pare, que no s'implica en el benestar del iaio, es refugia en la feina i respon el mòbil a tot hora, i la mare tira endavant la família mentre creu que entre tots la faran parar boja. La vida de Paulo transcorre en aquest ambient fins que un dia l'avi desapareix. La policia i els pares de Paulo busquen l'avi, però passat un mes donen la recerca per tancada. És per això que el dia que el protagonista rep una carta a nom de Simbad li fa un salt el cor. L'avi li demana que vaja a rescatar-lo, i el sobre conté una clau. Ara la feina la tindrà Paulo per a esbrinar què obre la clau i on pot anar a rescatar l'avi, ja que a la carta ni tan sols li diu on està. Les investigacions endinsen el xiquet en intrigues familiars, que haurà d'indagar d'amagat dels pares, perquè alguns dels descobriments que fa els impliquen a ells directament.

Em deien Simbad està escrit en primera persona, i l'autor descriu amb encertadíssima verborrea infantil l'entorn familiar amb tots els *ets* i *uts*. Francisco Castro denota un talent especial a l'hora de plasmar la realitat de Paulo, per-

què explica moltes altres coses de manera vetllada. *Em deien Simbad* és un llibre molt adient per a un xiquet de deu anys, pel vocabulari, per la trama i pel tractament del tema de l'Alzheimer. La traducció és correcta, i conserva l'aire galleg que destil·la l'obra, i en alguns moments transporta el lector a la terra de l'autor.

Una altra nota de qualitat de l'obra que acompanya el fabulós text són les il·lustracions de Xan López Domínguez. Les imatges destil·len la tendresa de les figures amples i les traces simples. Tot plegat, text i il·lustració, fa d'aquest llibre una lectura altament recomanable per a menuts i grans; als menuts perquè és una porta per a comprendre la malaltia de l'Alzheimer, i als grans, perquè és un recordatori de la importància de dedicar les millors hores i els millors anys a la família. No és gens estrany que l'obra haja estat guardonada amb el Premi Frei Martín Sarmiento 2011 i estiga en la Llista d'Honor IBBY 2012.

□ Marta Insa Gualde
Lletres Valencianes, n° 30

El somni europeu dels africans

La narració descriu l'èxode dels africans que, guiats pel «somni europeu», per una idealització d'Europa, es llancen a un viatge les conseqüències del qual no poden mesurar. El títol és la consigna de tota aquella arriscada gent.

BARÇA OU BARZAKH!

GEMMA PASQUAL I ESCRIVÀ

COL·LECCIÓ «ESPURNA», 96

---

144 PÀGINES / 978-84-9824-883-8 / 9,25 EUROS

EDICIONS BROMERA, ALZIRA, 2010

Relatat en primera persona, la història transcorre de manera cronològica i linial; malgrat el narrador protagonista, de vegades sembla escrit en tercera persona, es percep llunyà, com si la cruesa dels fets que observa li transmeteren eixa fredor a la manera de contar-los. El protagonista, Amadou, és un jove de setze anys que decideix abandonar el seu poble africà per a provar sort a Europa, animat pel seu amic Mabale, qui descriu el vell continent com un «paradís».

Si bé el títol és prou explícit pel que fa al contingut del text, l'acció comença al poblat africà d'Amadou, des d'on es donen a conèixer al lector detalls sobre la vida que volen abandonar ell i Mabale: la pobresa, les dures condicions del dia a dia en una Àfrica massa vegades sobreexplotada, massa vegades, inoportunament oblidada. Hi trobem un joc de contrastos, com en un paral·lelisme ca-

sual, o no tan casual, amb el continent africà: al costat de les dures condicions de vida, hi viu i somriu una gent amb un esperit acolorit per l'espontaneïtat, per les antigues llegendes. Mareime, l'àvia d'Amadou, farceix el relat amb les històries africanes heretades de la tradició oral, sempre amb una intenció didàctica i subratllant un lema: «Només qui escolta aprén».

La lectura fa que ens preguntem si Europa és o ha sigut en algun moment aquell paradís somiat per tants africans i ens convida a reflexionar sobre esta qüestió. Al mateix temps, ens recorda que aquells que abandonen el seu país d'origen en tan precàries condicions moltes vegades són la gent més arriscada i ambiciosa, persones que valoren tenir una feina, que desitgen tenir educació, que reivindiquen la necessitat de l'aprenentatge de la lectura i l'escriptura. Fugint de les dures condicions de vida, viatgen «a la deriva» perseguint abastar allò que per als ciutadans de països democràtics com ho és el nostre formen part dels drets fonamentals. Potser analitzar el drama que s'hi descriu ens pose davant un espill on se'ns recorde que encara hi ha al món col·lectius que no tenen accés ni tan sols a una ració digna de menjar cada dia o un accés a l'ensenyament bàsic.

Les transcripcions literals en llengua *wòlof* aporten autenticitat i veracitat a una història amb un transfons tan actual com dramàtic. D'aquesta manera, el relat esdevé un document que dibuixa un pont entre la reflexió i la denúncia. Així doncs, hi bateguen temes com ara els estralls que causen les mines antipersona, l'ablació del clítoris –ideològicament alimentada per un sistema de valors i una tradició immobiliària–, la mendicitat imposada pels talibés als morabits o les màfies que enriqueixen, primerament, els conciutadans mancats d'escrúpols dels arriscats protagonistes.

També s'hi descriu l'amenaça latent envers les llengües minoritàries, una riquesa cultural d'Àfrica, que no són vistes més que com un destorb.

Alentats pel «somni europeu», incomptables persones emprenen un viatge que pot portar-los a millorar les seues vides, lluny de la seua terra i de la seua gent, o pot abocar-los a morir dramàticament en l'intent, engolits per l'oceà. La dedicatòria de l'autora va en aquest sentit: «a totes les persones que han perdut la vida perseguint els seus somnis».

□ Isabel Marín
Lletres Valencianes, n° 30

La velleta que no podia netejar

Aquest conte, per a lectors a partir de 10 anys, utilitza l'anècdota d'una velleta que no podia netejar sa casa i a la qual l'han d'ajudar els seus veïns i veïnes, per a il·lustrar un tema com la solidaritat entre les persones. Un tema universal que s'aplica a una historietta ambientada molt a prop de tots.

LA VELLETA DEL POBLE NET

AMPARITO TORTOSA FRANCÉS

IL·LUSTRACIONS DE JORDI GARCÍA VILAR

COL·LECCIÓ CONTES DE TOTS», 29

32 PÀGINES / 978-84-92768-70-7 / 8 EURO

EDITORIAL DENES, PAIPORTA, 2011

El llibre *La velleta del poble net* conta la història d'un poble molt bonic i net, situat en les comarques centrals valencianes, on es planteja la possibilitat que als seus veïns se'ls done un premi per aquesta netedat. No obstant, una dona major que no s'hi veu i viu sola té la casa amb teranyines.

Davant la possibilitat que en la inspecció que s'ha d'anar a fer de les cases i carrers del poble alguna vivenda no estiga en condicions, i com a conseqüència al poble no se li done el premi i per això no es puga construir un parc infantil, els veïns i veïnes reaccionen i s'organitzen per tal que totes les cases estiguen ben rentades i llustroses.

L'anècdota ve en la forma com poden convèncer la velleta que sa casa no estava neta. Quan ella es dóna compte de la brutícia, les terallines i la pols, demana ajuda, i els veïns i veïnes del poble, en

un exercici de solidaritat individual i al mateix temps col·lectiva, li ajuden a netejar els espais de sa casa.

El llibre difon una idea com la solidaritat entre veïns i veïnes d'un mateix poble que lluiten per assolir una idea col·lectiva (un parc on joves i majors puguen romandre), i al mateix temps ajuden una persona. *La velleta del poble net* és un llibre adreçat a lectors de més de 10 anys on la il·lustració assoleix una gran importància, amb il·lustracions a dues pàgines que reforcen el text en el lectora o la lectora infantil.

Al llarg de les pàgines, aquesta obra il·lustrada per Jordi García Vilar i publicada per Denes, el text de la qual és d'Amparo Tortosa, recorre a un tema universal com la solidaritat, completat amb uns altres com l'estima que les persones majors solen tindre pel poble on han viscut la seua vida.

És en eixe context on els veïns i veïnes comparteixen experiències i projectes, idees, i al mateix temps, quan es fan majors, acaben sent persones amb limitacions d'oïda, vista, mobilitat i necessiten ajuda. Solidaritat, amistat o generositat són els valors que transmet el conte *La velleta del poble net*.

Jordi Garcia Vilar homenatja amb aquest llibre a la seua autora, la iaia Amparito, amb qui ha compartit molts treballs.

És autor, entre d'altres, dels contes *Contes del Cocodril* (també publicat en Denes) i *El laberint i la lluna o Els habitants del Planeta Zero*. També ha sigut creador i director de la representació teatral de gran format de *La Llegenda de Sant Jordi, el Drac i la Princesa* (1981).

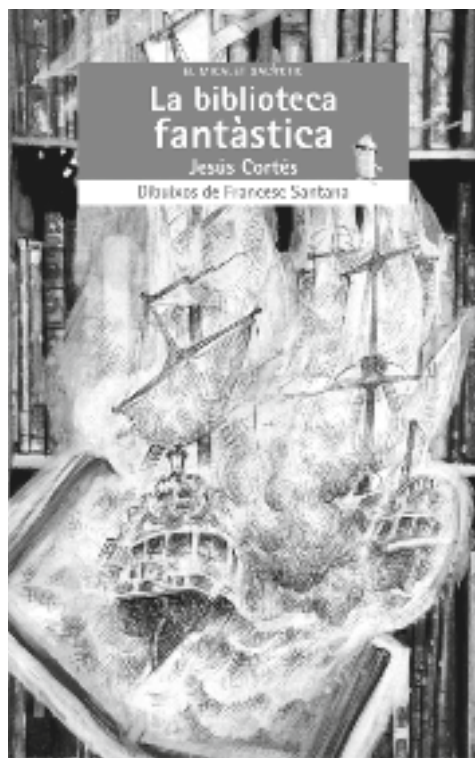
Amparito Tortosa Francés (Banyeres de Mariola, 1927) ha viscut tota la seua vida a aquest poble de la Serra de Mariola, a la comarca de l'Alcoià. Escriure i contar contes per a xiquets i xiquetes és una de les seues activitats preferides. Les històries que crea són senzilles situacions de la vida quotidiana amb què hom es pot identificar i que transmeten valors com ara solidaritat, generositat, amor al treball, hàbits d'ordre i neteja, pau, amor a la natura, amor a la família i amistat.

□ Agustí Hernández Dolz
Letres Valencianes, n° 30

El holandés errante

Si por lo general la literatura dedicada a los niños encierra un mundo de fantasía, el libro que nos entrega Ediciones Bromera añade un plus a la teoría de la magia. Así pues, *La biblioteca fantástica* es una de esas aventuras de piratas que tienen un desarrollo trepidante con final feliz.

Jesús Cortés es un escritor que se dedica a la literatura infantil por vocación, aptitud que le ha llevado a investigar en el particular y atractivo universo de los niños, con el fin de conocer los entresijos de su fantasía procurando despertar su imaginación.

Autor de varios libros dedicados al género, este autor nacido en Torrent nos entrega por medio de la editorial Bromera un libro que lleva por título *La biblioteca fantástica*.

Se trata de una de esas aventuras mágicas con situaciones divertidas y a la vez terroríficas que relata la historia de Samuel y Duna, dos jóvenes que viven en un pueblo tan lejano y olvidado del resto del mundo que ni siquiera figura en las mapas.

Desde que Samuel tuvo que trasladarse con sus padres a San Telmo, la vida ha cambiado completamente para él. A excepción de el Kàiser, jefe de una pan-

---

LA BIBLIOTECA FANTÀSTICA

JESÚS CORTÉS

IL·LUSTRACIONS DE FRANCESC SANTANA

COL·LECCIÓ «EL MICALET GALÀCTIC», 159

160 PÀGINES / 978-84-9824-689-6 / 8,50 EUROS

EDICIONS BROMERA, ALZIRA, 2011

da de atolondrados estudiantes, y de la solitaria Duna, nadie parece reparar en Samuel Tyker, ni siquiera en la escuela. Tremendamente abatido, Samuel suele pasear por las calles del pequeño pueblo y en ocasiones se sienta a la puerta de su casa dispuesto a dejar pasar el tiempo. Cierta día, cuando estaba dispuesto a aburrirse, se le aproximó una compañera de colegio casi desconocida para él quien le hizo una inquietante propuesta: convertirse en el Mágico Guardián de una biblioteca.

A fin de mostrarle el conjunto de libros motivo de su encargo, la joven le invitó a su casa. Ya en el hogar, Duna explicó a su amigo una historia increíble, mostrándole al mismo tiempo una biblioteca de textos fantásticos cuya magia consistía en tender pasarelas entre el mundo real y las historias contenidas en cada uno de ellos.

Si Samuel aceptaba el encargo debería dedicar el resto de sus días a proteger unos libros mágicos y extremadamente poderosos, ocultos la mayoría de ellos en un lugar desconocido. Sólo tres de ellos aparecían en la biblioteca de la casa de Duna: «Tractat sobre objectes màgics», «Els Llops de Winston Wells» y «Els fills de Davy Jones». Cada uno de estos títulos poseían un misterioso sig-

nificado que solo el Guardián de la Biblioteca tendría la facultad de descubrir. Desde el primer momento, Samuel se sintió atraído por el ofrecimiento de su nueva amiga y, prometiendo estudiar los pormenores del encargo, se despidió de Duna, pero una fatal distracción hará que los dos jóvenes se vean atrapados entre las páginas de un estremecedor relato de piratas a bordo de la goleta capitaneada por el holandés errante y su hatajo de marineros fantasmas. Un percance extraordinario les llevara a navegar por mares y escenarios fantásticos, conviviendo con malvados piratas y el peligro que ello entraña. Los protagonistas se ven arrastrados así a situaciones que bordean increíbles desastres pero gracias a Duna, que se alza como líder indiscutible del grupo, llegarán sanos y salvos a casa.

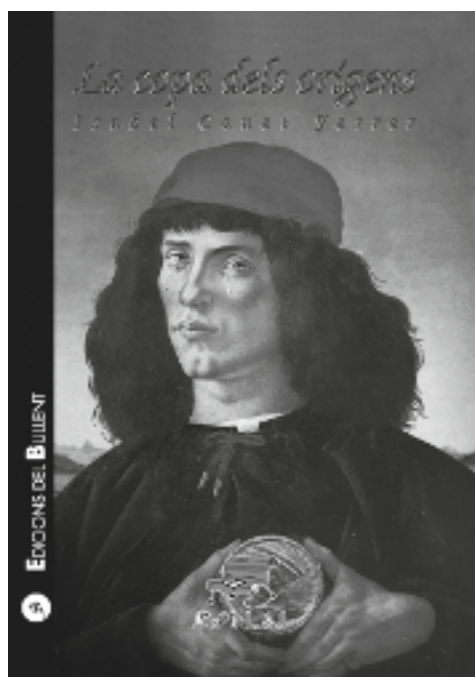
□ *M^o Teresa Espasa*
Lletres Valencianes, n° 30

Los museos interiores

Silvia es una joven adolescente que, tras sufrir un grave accidente de automóvil, intenta reencontrarse a sí misma. La amnesia permanece obstinada en un mundo ausente de recuerdos. Su pasión por la pintura del renacimiento italiano, diluye el dolor que le causa su propia imagen, un rostro desfigurado que la mantiene alejada del ideal de la mujer cuatrocentista.

LA COPA DELS ORÍGENS

ISABEL CANET FERRER

COL·LECCIÓ «ESPLAI»

200 PÀGINES / 978-84-9904-072-1 / 9,50 EUROS

EDICIONS DEL BULLENT, PICANYA, 2011

Un viaje de fin de curso sitúa en la trama a Silvia y a su amiga Helena, dos polos opuestos dentro de una misma realidad adolescente. Lo que en un principio parece derivar, sin remedio, hacia una estética similar a las obras de Federico Moccia, yergue su rumbo en dirección a destinos de mayor enjundia. La catedral de Santa María del Fiore, en Florencia, es el punto de partida de una aventura inquietante, donde lo fantástico se trenza con lo histórico para construir un coctel de perfectas proporciones.

Tras un acontecimiento inesperado, que rompe momentáneamente el pulso trascendente de la oración y la admiración de los turistas por la arquitectura y el arte catedralicio, Silvia obtiene, de manera fortuita, un preciado legado: *La Copa de los orígenes*. A partir de ese instante, el trazo argumental de la novela

desplaza a la protagonista hasta el interior de la Galería de los Uffizi.

Pero, ¿dónde se encuentra realmente Silvia? Detrás de la expresión estática de los personajes del *Quattrocento*, se esconde un misterioso secreto. Cada obra, como una ventana abierta a la historia, revive en su interior el *iter* de los acontecimientos reproducidos por los pintores renacentistas. En un primer momento, Silvia se sumerge en la tercera tabla del tríptico de «La Batalla de San Romano», de Paolo Ucello, donde tiene lugar una dura contienda entre urbinistas, partidarios de un poder absoluto y quienes, tras Nicolás de Tolentino, prefieren una sociedad libre y democrática.

El nexo de unión entre Silvia y el mundo de los *dipinti*, es Sandro, personaje taciturno con quien consigue huir del cuadro «El Nacimiento de Venus», para refugiarla en el suyo propio, «Retrato de hombre con la medalla de Cosme el Viejo», un retrato anónimo, del mismo Botticelli, libre del acoso de la bruja, Battista Sforza, Duquesa de Urbino. La relación entre Silvia y Sandro, parece reflejar, en la novela, el amor que Sandro Botticelli pudo sentir, en la vida real, por Simonetta Vespucci, musa del Renacimiento.

Melcior, Gaspar y Baltasar, presentes en el cuadro «Adoración de los Magos» del

pintor florentino, acompañarán a Silvia, convertida en Dama Custodia, dándole la protección precisa y las claves necesarias para poder concluir con éxito su misión.

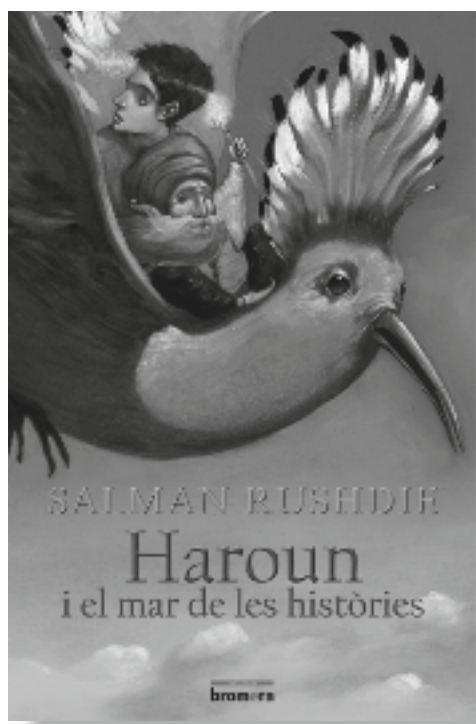
Sólo una incógnita queda en el aire, al menos para Silvia, que no consigue develar el misterio de su propia identidad. Únicamente el rey Melcior, ayudado por el relato de un sueño de la joven, descubrirá la verdad y, con ella, la esperanza para el pueblo *dipinto*.

Otros personajes surgidos de los Uffizi: Santa Ana, La Virgen María, Bernardino Della Ciarda; o de la historia del *Quattrocento*: Savonarola, contribuyen a llenar el elenco de esta interesante novela de Isabel Canet, finalista del XXX Premio Enric Valor de Narrativa Juvenil.

□ Javier Piñol
Lletres Valencianes, nº 30

Històries que són veritat

Rashid és un famós rondallaire que viu amb el seu fill Haroun i la seua dona. Quan ella els abandona, el seu talent de contacontes corre el risc de desaparèixer. Decidit a retornar-li el Do de la Paraula, Haroun viatjarà a l'Oceà dels Corrents de les Històries on haurà d'enfrontar-se al silenci i l'obscuritat que amenacen de destruir-les totes.

HAROUN I EL MAR DE LES HISTÒRIES

SALMAN RUSHDIE

TRADUCCIÓ DE MARTA PERA CUCURELL

COL·LECCIÓ «ESFERA», 22

208 PÀGINES / 978-84-9824-588-2 / 13,95 EUROS

EDICIONS BROMERA, ALZIRA, 2010

Una lluita entre la llum i la foscor, entre les paraules i el silenci, entre la imaginació i l'opressió. A aquesta guerra ens porta el famós autor d'*Els versos satànics*, Salman Rushdie (Bombai, 1947), en la seua primera novel·la juvenil, però que pot ser llegida per tot tipus de públic. En ella, Rushdie ens mostra la importància de la literatura, la paraula i la conciliació, davant l'opressió d'uns quants. Una novel·la que també aporta una dosi d'imaginació, necessària per a tots aquells que vulguen creure en alguna cosa més que en un món, moltes vegades, massa trist.

I és precisament a una ciutat trista del país d'Alifbay on naix aquesta meravellosa faula de l'autor indi. Haroun Khalifa, el protagonista d'aquesta novel·la, viu amb els seus pares, Rashid i Soraya. Ell és un famós rondallaire, admirat per uns i odiat per altres, molt en-

tregat a la seua feina i que té històries per donar i per vendre. Però un dia, de sobte, Soraya els abandona. La tristesa dels habitants de la ciutat també envairà Rashid, que veurà com el seu talent per narrar històries corre el risc de desaparèixer. Haroun, el seu fill, intentarà impedir que això passe.

Amb la companyia de Sii, el Geni de l'Aigua, Haroun viatjarà a l'Oceà dels Corrents de les Històries, d'on naixen tots els relats haguts i per haver. Allà intentarà aconseguir retornar-li el Do de la Paraula a son pare perquè pugua seguir contant històries. Però no serà tan fàcil. En aquest nou món que sembla un somni, Haroun coneixerà un munt de personatges i serà protagonista d'una autèntica batalla fantàstica. Aconseguirà el seu objectiu?

Amb un ritme lleuger i un llenguatge clar, la novel·la, a banda de narrar una fabulosa història, és tota una lliçó per als ciutadans del món actual perquè aborda diversos problemes de la societat. En ella es toca, per exemple, el problema mediambiental. Tots els relats que conta Rashid es troben al mar de les històries, que pot ser destruït a causa de la contaminació ferotge i provocada. L'opressió que exerceix el poder en general, i el polític en particular, sobre els ciutadans també es pot veure

clarament en aquest relat. Salman Rushdie també aprofita aquesta novel·la per posicionar-se a favor de la conciliació entre els humans, com ho fan els txupwales i els gupis.

Però, qui són aquests gupis i txupwales? Com és aquest món fantàstic? Sens dubte, la millor forma de descobrir-ho és llegint aquesta novel·la, editada per Bromera, que ens endinsa en un món com a mínim especial, que ens farà sentir especials. I és que les històries, les històries de cadascú, són les veritats més valuoses que hi ha.

□ *Guillem Ferrando Simon*
Lletres Valencianes, n° 30

Les rondalles musicades

Edicions del Bullent publica aquest llibre-disc que conté sis rondalles d'Enric Valor cantades a ritme de *rap* i *soul*. Un projecte editorial novedós que es presenta al públic juntament amb un espectacle teatral que ajudarà a difondre l'obra del nostre escriptor de Castalla.

EN RIC RAP RONDALLES: EL MUSICAL

RAPSODES I VOL DE NÚVOL

IL·LUSTRACIONS D'ALEJANDRA PÉREZ ROMERO

80 PÀGINES / 978-84-9904-070-7 / 20 EUROS

EDICIONS DEL BULLENT, PICANYA, 2011

Enguany els valencians celebrem el centenari del naixement d'Enric Valor (Castalla, 22 d'agost de 1911 - València, 13 de gener de 2000) i per això tant institucions públiques com privades han organitzat durant tot l'any diferents activitats per recordar a qui es considera com el patriarca de les Lletres Valencianes. Un home compromès amb la seua llengua i la seua cultura, autor de llibres tan emblemàtics com les *Rondalles valencianes*, *La flexió verbal* o la trilogia narrativa *Cicle de Cassana*.

Edicions del Bullent, juntament amb Tàndem Edicions, és l'editorial que ha publicat la seua obra i és per això que ha volgut contribuir als actes d'homenatge amb la publicació d'aquest original llibre-disc interpretat pel grup Rapsodes. L'obra recull sis cançons basades en les seues rondalles «Joan Ratot», «I queixalets també», «El castell d'Entorn i no Entorn», «Les velletes de la Penya roja», «El dimoni fumador» i «El jugador de Petrer». El projecte forma part d'un espectacle a càrrec del grup Vol de núvol, una companyia teatral formada per membres de Rapsodes, que va ser estrenat durant la VIII Nit d'Escola Valenciana, que es va celebrar al mes de març a Alcoi i que va estar dedicada a l'escriptor de Castalla. El CD del grup Rapsodes va acompanyat d'un llibre on els lectors poden trobar

a més del text de les Rondalles expresives il·lustracions a tot color i doble pàgina d'Alejandra Romero. Una iniciativa original on es fonen les clàssiques rondalles amb ritmes actuals i que ens faran redescobrir a un «nou Valor».

A més és també un material molt útil per als centres educatius que podran acostar d'una manera lúdica l'obra de l'escriptor a tots els seus alumnes. L'espectacle, que viatja per alguns pobles i ciutats, està tenint molt èxit. La companyia en una entrevista recent diu al respecte «La reacció del públic sincerament, està sent millor de la que esperàvem perquè hem aconseguit connectar tant amb els i les més petites, amb els no tant xicotets i amb els majors. Hem sigut capaços de fer riure als menuts, i alguna llagrimeta també ha provocat el dimoni. Amb les adolescents hem rigut a l'hora, ja que ens permetem el luxe de ser flexibles, és a dir, al públic que tenim davant li parlem com ell parla, i en compte de dir esbalarair-te, diem flipar-te. Als menys menuts els hem fet posar-se nostàlgics i els hem arrancat més d'un somriure a ritme de rap. Sorprenent». Una iniciativa amb llarga vida que agradarà a tots els públics i farà ballar a ritme de rap i *soul* tant als majors com als més menuts.

□ Almudena Fernández
Lletres Valencianes, n° 30

El libro de los ejemplos

Una baza importante para un educador en su habitual tarea es la de adaptar obras de nuestra literatura clásica al mundo estudiantil. Probablemente y sin apenas notarlo los alumnos se ven inmersos en una metodología tal vez lejana para ellos pero que poco a poco hace mella en su aprendizaje.

EL CONDE LUCANOR

INFANTE DON JUAN MANUEL

ADAPTACIÓ, ESTUDI I GUIA DE LECTURA
D'ANDRÉS MÍNGUEZ GALLEGO

IL·LUSTRACIONS DE JAVIER LACASTA LLÁCER

COL·LECCIÓ «CLÁSICOS A LA CARTA»

160 PÁGINES / 978-84-9826-575-0 / 12 EUROS

ECIR EDITORIAL, PATERNA, 2011

Dentro de las propuestas literarias para los distintos cursos de la E.S.O. se encuentra una obra tan interesante como es *El conde Lucanor*, del Infante Don Juan Manuel, caballero perteneciente a la baja Edad Media que supo analizar los distintos ambientes de la sociedad de su tiempo y exponerlos con una claridad manifiesta.

Siempre resulta interesante comprobar el esfuerzo de autores y editoriales por facilitar a los jóvenes estudiantes el conocimiento de la literatura clásica. Con *El conde Lucanor*, ECIR, comienza un nuevo proyecto. En esta ocasión se trata de una colección de obras clásicas adaptadas a la comprensión lectora de los estudiantes. La obra contiene magníficas ilustraciones cuyo autor es Javier Lacasta Llácer.

En lo que se refiere a *El conde Lucanor*, cuya fecha de redacción suele establecer-

se hacia la mitad del siglo XIV, es un conjunto de enseñanzas morales formado por 51 cuentos escritos con el propósito de formar a la nobleza. Su autor D. Juan Manuel, sobrino de Alfonso X el Sabio y nieto de Fernando III el Santo, es un hombre de letras dedicado igualmente a las armas y a las intrigas palaciegas. Su proximidad familiar con los gobernantes de la época hace posible que reciba una exquisita educación. Su obra está influenciada tanto por la escuela de traductores de Toledo como por las historias de Esopo y los cuentos árabes.

Todos los cuentos están ordenados de acuerdo al siguiente esquema: Dudoso en su toma de decisiones, Lucanor consulta a su consejero Patronio exponiéndole un problema concreto. Patronio nunca aconseja al conde, si no que ilustra a su señor narrando una historia relacionada con el asunto para el que ha sido requerido. Una reflexión final seguida de moraleja cierra cada uno de los ejemplos de esta obra.

Estas colecciones de textos orientados a los alumnos tienen, sin duda, la intención de ayudar a los profesores en su ardua tarea diaria. En lo que se refiere a la obra que se presenta, hay que decir que tanto la adaptación como el estudio preliminar y posterior guía de lectura son obra del escritor Andrés

Mínguez Gallego, profesor de Lengua y Literatura castellana en un instituto de Enseñanza Secundaria de Valencia. Autor de gran número de obras didácticas, el profesor Mínguez ha escrito varias novelas dirigidas al mundo juvenil. Quizá su larga trayectoria como persona próxima a los jóvenes lectores le hace acreedor de nuestra confianza.

La estructura de la presente adaptación de *El conde Lucanor* está dividida en tres partes: En primer lugar un Estudio Preliminar con 10 fichas para el trabajo del alumnado que incluye una documentada exposición sobre la Edad Media, y la cronología vital y literaria del infante Don Juan Manuel. A continuación le sigue una selección de la obra original compuesta por los 25 cuentos más conocidos. Ya por último se introduce una guía de lectura con el fin de profundizar en la comprensión de la obra.

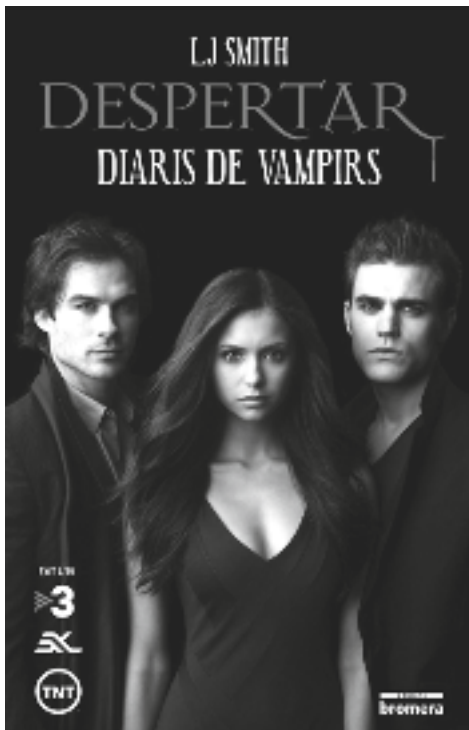

□ M^o Teresa Espasa
Lletres Valencianes, n° 30

L'èxit dels vampirs

Les històries sobre vampirs s'han convertit d'un temps ençà en èxit assegurat entre els lectors més joves. I la saga de llibres *Diaris de vampirs* no ha sigut l'excepció. Més, si tenim en compte, la gran quantitat de seguidors que té la sèrie de televisió basada en les novel·les de Lisa Jane Smith.

DIARIS DE VAMPIRS. DESPERTAR

LISA JANE SMITH

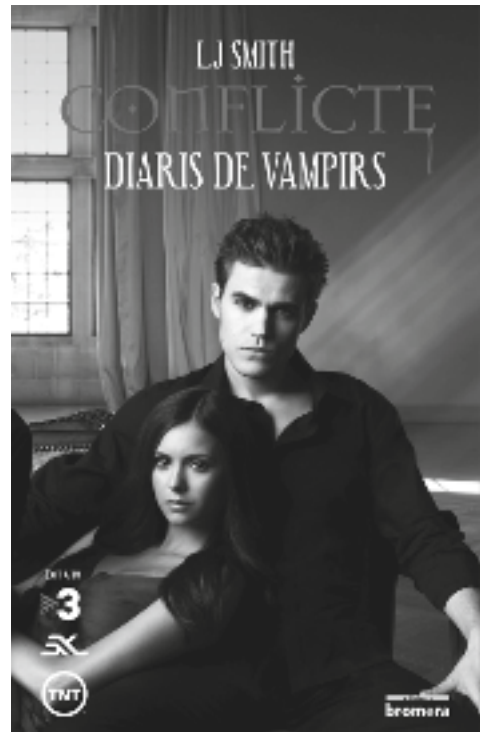
TRADUCCIÓ D'EMMA PIQUÉ

COL·LECCIÓ «ESFERA», 25

---

261 PÀGINES / 978-84-9824-843-2 / 14,95 EUROS

EDICIONS BROMERA, ALZIRA, 2010

DIARIS DE VAMPIRS. CONFLICTE

LISA JANE SMITH

TRADUCCIÓ D'EMMA PIQUÉ

COL·LECCIÓ «ESFERA», 27

---

245 PÀGINES / 978-84-9824-852-4 / 14,95 EUROS

EDICIONS BROMERA, ALZIRA, 2010

L'èxit de les històries de vampirs va començar amb la tetratologia de *Crepuscle* tant a llibreries com a les sales de cine, un fet que ha permès revitalitzar llibres escrits i comercialitzats amb anterioritat. Parlem de títols que mantenen les característiques del gènere: un títol amb connotacions nocturnes o referències a la sang, una saga, uns personatges ambivalents i una maledicció que traspasa el temps. Aquest fenomen no és alié a la indústria editorial. Recordem com l'èxit de *Harry Potter* va permetre als infants gaudir de la lectura d'un clàssic com *Les cròniques de Narnia* escrit entre 1950 i 1956 i de l'adaptació a les pantalles. Un fenomen similar passa amb les novel·les que ressenyem: *Despertar* i *Conflicte* són els dos primers llibres de la saga *Diaris de Vampirs*. La tercera novel·la *Fúria* i la quarta *Invocació* ja es troben publicades a la mateixa col·lecció. Aquesta tetralogia sobre vampirs es publica per primera vegada als anys 90 i proposa un joc amorós entre dos germans i una mortal. Juga amb el temps entre l'època de la Florència renaixentista i l'actualitat i, sobretot, humanitza els vampirs. La novel·la *Despertar* que inicia la narració proposa una situació inicial on presenta Stefan, el seu germà Damon i Helena, els protagonistes d'aquest trio singular que ens acompanya al llarg de la tetralogia.

L'inici de l'amor entre Stefan i Helena recorda com Katherin, uns segles abans, va transformar els germans en vampirs i inicia l'enfrontament entre ells que torna a reproduir-se en l'actualitat amb Helena. *Conflicte* recupera la història anterior i se situa en la necessitat de demostrar la innocència d'un assassinat i la desaparició d'un protagonista.

Despertar i *Conflicte* van més enllà del triangle amorós i de les cavil·lacions filosòfiques d'un humà condemnat a l'eternitat. Les petjades de la novel·la de detectius, l'enigma que cal resoldre, la interiorització de conflictes que tenen a veure amb la manera de situar-te al món, l'orfanat o les digressions sobre la fina línia entre el bé i el mal alimenten uns relats que interessin i fidelitzen els joves en la lectura.

Els dos primers llibres de la tetralogia *Diaris de vampirs* estan publicats a la col·lecció Esfera d'Edicions Bromera. Destaquen les portades dels llibres en els quals apareixen els protagonistes de la sèrie de televisió que actualment emet Tv3, un ham important per interessar-ne els adolescents en la lectura. En efecte, en 2009 s'inicia l'emissió de la sèrie adaptada per a la televisió per la Warner Bros. I en 2010, amb el títol *Diari de vampirs* l'emet Tv3 en català.

□ Andrea R. Lluch
Lletres Valencianes, nº 30